

ПРОТОКОЛ

№ 381

гр. Пловдив, 20.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева

Сложи за разглеждане докладваното от Вера Ив. И. Въззивно търговско дело № 20235001000141 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Вместо трите жалбоподателки С. Я. Я., В. Г. Я. и Г. Я. Я., редовно призовани, се явява адв. М. с пълномощно по делото от по-рано.

За жалбоподателката С. Я. Я. се явява и адв. К. с пълномощно по делото от по-рано.

За дружеството „Я.“ ЕООД се явява адв. М. Б., назначена за особен представител с разпореждането на съда от 28.04.2023 г., редовно призована.

Изпратената до дружеството призовка за днешното съдебно заседание на адреса на управление е върната невръчана, с указание, че връчителят е посетил адреса, но няма афиширан офис и упълномощено длъжностно лице, офисът е заключен, не функционира и във видимо занемарено състояние, като отбелязването е от 24.07.2023 г.

В момента за ответника по жалбата И. Я. Я., редовно призован, се явяват адв. Р. И. и адв. Т. И. с пълномощни по делото от по-рано.

Адв. Б.: Подала съм в съда на 16.06.2023 г. писмено становище и също на 22.06.2023 г. с молба съм представила становището и преписи от него. Това, което съм посочила в писменото становище, че се присъединявам към подадената въззивна жалба, моля да се счита като присъединяване по чл. 265

ГПК.

Връчват се преписите от становището на останалите страни.

С оглед заявеното от особения представител днес становище, съдът намира, че са налице основанията по чл. 265 ГПК, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА присъединяване към въззивната жалба на дружеството „Я.“ ЕООД, което с оглед на това да се счита за жалбоподател и да се коригира по отношение на него списъкът за призоваване на лицата по делото - вместо като страна като жалбоподател.

Съдът счита, че няма процесуална пречка да бъде даден ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се становището на особения представител на дружеството „Я.“ ЕООД адвокат Б. от 16.06.2023 г. по предявения иск, а именно, че този иск е недопустим, поради липса на правен интерес за ищеца. Счита се, че той разполага с осъдителен иск, поради което предявеният установителен такъв е недопустим. Изложени са съображения за вида на правата, с които разполага ищецът, съответно, че наследникът става кредитор на дружеството с вземане за равностойността на дружествения дял на неговия наследодател при условията на чл. 125, ал. 3 ТЗ, което право, съответно вземане, може да бъде удовлетворено само с осъдителен иск към дружеството. Счита се, че няма правен спор и затова искът е недопустим, тъй като дружеството не оспорва това право на наследника по чл. 125, ал. 3 ТЗ, респ. затова липсва интерес от защита. Също така се посочва, с оглед недопустимост на производството, че при уважаване на установителния иск правното положение на наследника, който е малолетен спрямо дружеството няма да се промени. Изложени са съображения, че малолетният съдружник няма възможност да поеме участие в капитала и да стане съдружник, съответно за това становището е за недопустимост на иска.

Следва да се укаже на страната-дружество, че следва да установи по делото своите възражения.

Адв. Б.: Запозната съм с развитието на производството пред окръжния съд и с доклада на окръжния съд. Запозната съм с писмените доказателства. Нямам възражения писмените доказателства, представени и приети пред окръжния съд, да се приемат сега.

С оглед на това, че за дружеството, представлявано сега от особения представител, на практика не е осъществено представителство и участие в първоинстанционното производство, съдът намира, че сега следва да бъдат повторени съдопроизводствените действия относно събирането на доказателства, а именно на писмените такива, само каквито са събрани от окръжния съд, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА всички представени и приети вече по делото в производството пред окръжния съд писмени доказателства.

ДОКЛАДВА се делото:

Обжалва се решението на окръжния съд от 15.12.2022 г., с което е признато за установено по отношение на дружеството и на тримата ответници-физически лица, че ищецът И. Я. Я., малолетен, действащ чрез своята майка и законен представител Е. С., е собственик на $\frac{1}{4}$ ид. част от 100 дружествени дялове в дружеството „Я.“ ЕООД, придобити по силата на наследство по закон от Я. Я., починал на 14.04.2021 г., и дружеството е осъдено да заплати разноски в размер на 1 180 лв.

С въззивната жалба решението се обжалва като недопустимо по изложени съображения, като са изложени и съображения за неоснователност на иска. С въззивната жалба е заявено доказателствено искане за приемане като писмено доказателство на протокол от общото събрание на съдружниците в дружество на „В.г.*“ ООД от 22.02.2022 г.

С писмена молба от 18.04.2023 г., подадена от ответниците по въззивната жалба-физически лица чрез адв. А. М., са изложени съображения за обосноваване на наличие на законовите предпоставки за уважаване на това искане.

От ответника по въззивната жалба И. Я. е подаден отговор, с който се взима становище за нейната неоснователност, включително за неоснователност на заявеното доказателствено искане по изложени

съображения.

Становището на дружеството е заявено на 16.06.2023 г., като него се счита, че решението е недопустимо, евентуално неправилно, по изложени съображения. Не са заявени доказателствени искания.

Адв. М.: Поддържам въззивната жалба. Поддържам доказателственото искане. Представеното с въззивната жалба съдебно решение на ВКС не го представям като доказателство, а като съдебна практика, за сведение на съда.

Адв. Т. И.: Поддържаме изцяло подадения отговор към въззивна жалба. Поддържаме изцяло възраженията по повод направените доказателствени искания във въззивната жалба за приемане на нови писмени доказателства. Считаме, че не са налице допуснати нарушения от първата инстанция, съответно и допълнително съображение, че това представено доказателство е неотнормено и касае трети лица, които не са част от настоящия спор и дружеството е различно.

Адв. М.: Нямам други искания по доказателствата.

Адв. К.: Имаме становище по отговора на въззивната жалба от името на С. Я.. Оформил съм го писмено. То ще играе ролята и на писмена защита. Нямаме искания за доказателства.

Адв. Б.: Поддържам становището. Нямам други искания. Считам, че въпросът е правен. По искането за приемане на протокола, представен с жалбата, считам, че същото следва да се приеме по делото.

Адв. Р. И.: Заявяваме, че оспорваме становището на адв. Б. и че не се прави разграничение между установителен иск и наличието на облигационни последици за уреждане между съдружници на имуществени спорове.

Във връзка с доказателственото искане, заявено във въззивната жалба за приемане във въззивното производство на основание чл. 266, ал. 3 ГПК на представения протокол съдът констатира, че такова искане вече е направено пред окръжния съд, като документът е представен с молба от страна на ответниците (молбата на л. 106 от делото на окръжния съд, а протоколът е на л. 111 от делото на окръжния съд), като в съдебното заседание на окръжния съд на 15.11.2022 г. съдът се е произнесъл по искането и е изложил съображения, че това писмено доказателство не следва да бъде приемано, тъй като няма отношение към предмета на спора. С оглед така изложените

съображения апелативният съд приема, че не са налице обстоятелства по чл. 266, ал. 3 ГПК, поради което заявеното доказателствено искане е неоснователно и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното във въззивната жалба от 20.01.2023 г. доказателствено искане за приемане на като писмено доказателство по делото на протокол от общото събрание на съдружниците на дружеството „В.г.*“ ЕООД от 22.02.2022 г.

Адв. М.: Нямам други искания. Представям списък с разноси и договор за правна помощ за извършени разходи.

Адв. К.: Понеже само един адвокат може да получи разноси, няма да представям списък и доказателства за разноси, тъй като адв. М. вече представя такъв.

Адв. Б.: Моля да ми бъде изплатено възнаграждение след като съдът се произнесе с решение по делото.

Адв. Р. И.: Представям списък по чл. 80 ГПК и договор за правна защита и съдействие.

Адв. М.: Правим възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Адв. Р. И.: Също правим възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адв. М..

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА представените списъци с разноси по чл. 80 ГПК.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. М.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите подадената от нас въззивна жалба. На първо място да прекратите делото като недопустимо. Само ще добавя освен направените във въззивната жалба подробно развити

аргументи, ще Ви моля да имате предвид и направеното от процесуалния представител на ищеца волеизявление в протоколно определение от 15.01.2022 г., в което същият е заявил, че претенцията му се трансформира като имуществена, с оглед на което настоящото дело се явява абсолютно безпредметно и същият няма абсолютно никакъв интерес, тъй като същият не заявява до настоящия момент каквито и да било претенции или права за членствени правоотношения с дружество. Моля подробни съображения да изложи в писмена защита. Моля за срок.

Адв.К.: Уважаеми апелативни съдии, моля да обезсилите първоинстанционното решение и да прекратите производството по делото, а ако приемете, че ищецът има правен интерес, да го отмените и да постановите друго, с което да отхвърлите претенцията по същество. Считаме, че и ищецът, и първоинстанционният съд са направили смешение между правото на собственост и правото на вземане. Притезанието е облигационно, то има две страни, докато правото на собственост е по отношение на всички. И от тук като представя правото си на вземане за стойността на дружествения дял, получен по наследство, единственото, което притежава и би могъл да притежава малолетният наследник, го е включил във формулировката $\frac{1}{4}$ ид. част от дружествените дялове, ищецът не е направил, предполага се цЕ.сочено, необходимата разлика, която е принципно важима. В подробни съображения, които съм представил в нарочно становище, от различна гледна точка са засегнати аспекти и различни аргументи в полза на становището, че искът е недопустим, тъй като единственото, което притежава и би могъл да притежава ищецът, е било право на вземане. Няма спор, че ищецът притежава това право. Всичко останало, включително и възможността решението с този диспозитив, постановен от първоинстанционния съд, не може да бъде ползван от ТР, тъй като е ясно, че малолетният не може да има отношение към вътрешно-дружествения живот на дружеството, тъй като няма как да бъдат установени членствени права за него. Всички съображения, които имам, съм развил подробно в становището. Представям го, заедно с него представям и едно решение, което е като съдебна практика, с копия за другите страни.

Адв.Б.: Уважаеми апелативни съдии, моля да обезсилите първоинстанционното решение като недопустимо. Ако сметете, че същото е допустимо, то моля да го отмените като неправилно и да решите въпроса по

същество, като отхвърлите предявения иск. Поддържам съображенията, че така предявеният установителен иск е недопустим. За малолетния наследник възниква единствено право на вземане по чл. 125, ал.3 ТЗ, което е имуществено право и може да се реализира единствено и само с осъдителен иск, поради което настоящото дело е безпредметно и не би настъпила никаква положителна правна промяна за ищеца. Ако сметете, че решението е допустимо, то считам че същото е неправилно и моля да го отмените. Съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 132 от ТЗ, която разпоредба касае само отношения между съпритежатели на дружествен дял, които вече са съдружници в дружеството. По отношение на договорните правила, които са между съпритежателите-наследници на дружествен дял, няма уредена законова уредба, поради което този член е неприложим във връзка с тях. Поддържам подадената въззивна жалба.

Адв. Т. И.: Уважаеми апелативни съдии, от името на доверителя ми моля да оставите без уважение подадената въззивна жалба, както и становищата и присъединяванията на дружеството към подадената въззивна жалба на физическите лица. Моля да потвърдите първоинстанционното решение като допустимо, законосъобразно и правилно. Бих искал да изложа няколко допълнителни аргумента, които доразвиват изложеното ни в отговора на въззивната жалба. В целия ход на първоинстанционното производство, както и във въззивната жалба, се натъртва, като единствено и само се цели да се измести предметът на настоящия спор към т.нар. право, което е облигационно по смисъла на чл. 125, ал. 3 ТЗ. Не трябва да се допуска смесване между облигационни права, притезания и заявления изрично, конкретно и ясно посочен на няколко пъти и с уточнителна молба, съгласно разпорежданията на първата инстанция, предмет на настоящия спор, който касае именно правото на собственост на $\frac{1}{4}$ ид.част от 100-те дружествени дялове на посоченото дружество. Следва да се посочи, че в конкретната ситуация като фактология е установено, че едноличният собственик е починал. Всички негови наследници няма как, както се заявява и във въззивната жалба, да станат членове на дружеството, т.е. няма да се наследи членствено правоотношение. Щом не се наследява членственото правоотношение, то всички те стават съсобственици на еднаква идеална част от дружествения дял и съответно доверителят ми като пълноправен наред с останалите трима съсобственици собственик на своята идеална част има право

да участва в управлението и разпореждането на своята идеална част. Няма как трети лица, в случая ответниците в първата инстанция-физически лица, с едностранни действия, изявления от тяхна страна, т.нар. поемания на чужди дялове да се разпоредят с права и да настъпи правна промяна в чуждата правна сфера, а именно тази на доверителя ми, без, както се посочи многократно, изрично негово съгласие, обективизирано под формата на съвпадащи волеизявления във формата на определен вид сделка. Посочили сме изрично, че ВКС на няколко пъти е имала възможност да се произнесе дали обстоятелството, че единият от наследниците е малолетен, го препятства да защитава това свое право, съответно сме посочили, че е налице и правен спор от гледна точка на това, че с посочените и събрани по делото доказателства е налице ясно заявено пред Търговския регистър оспорване и направо отричане на наследствените права на доверителя ми. Именно заради това той е бил принуден да защити своите права по съдебен ред. Също така посочените с позоваването актове на съд, но в охранително производство, под никаква норма не дават нито защита на дружеството, нито могат да бъдат взети предвид по настоящото производство, поради това че именно настоящото производство е съдебно, състезателно и то ще бъде със сила на пресъдено нещо в отношенията между страните и то ще установи какви са действителните права и правоотношения, а това дали след това Търговския регистър, Служба по вписвания ще се съобрази, то е ясно разписано в закона, че всички решения са задължителни за институциите. Още повече, че се касае за решение със сила на пресъдено нещо, а не, както се позовават жалбоподателите, на решения в охранителни производства, които са едностранни и не притежават сила на пресъдено нещо. В този ред на мисли, позовавайки се и препращайки към подробно изложените доводи в отговора на въззивната жалба, ще Ви моля да оставите без уважение въззивната жалба, като потвърдите първоинстанционното решение като правилно, допустимо и законосъобразно. Моля да бъдат присъдени в полза на доверителя ми направените в настоящото производство разноски, за което сме представили списък по чл.80 ГПК и доказателства за тяхното извършване.

Адв. **Р. И.**: Присъединявам се към казаното от колегата. Моля след представяне на писмените бележки на процесуалния представител на физически лица жалбоподатели да ни бъде дадена възможност да се запозная с тях и да вземем евентуално становище.

Адв. Б. /реплика/: По отношение на изразеното становище от насрещната страна не мога да се съглася със същото. Неправилно се говори за съсобственост върху дружествения дял. Съсобственост може да има само върху вещни права. Дружественият дял е едно право, а не е вещ, поради което съдебната практика и правната доктрина са категорични, че правилният термин, който трябва да се използва, е съпритежание на дружествен дял и тук не може да става въпрос за каквито и да е било вещни права, като аргумент за това черпя и от новата уредба, която е приета от законодателя за дружество с променлив капитал, където изрично при уредбата на дружествения дял се говори за правата, които дружественият дял осигурява, т.е. приета е и законодателно вече идеята, че дружественият дял дава облигационни права на вземане, а не вещно право, за да говорим за съсобственост, като този термин е напълно неприложим към дружествения дял.

Адв. М. /реплика/: Искам да кажа по повод направеното становище, че дори и към настоящия момент, слушайки колегите, те смесват и не правят разлика между дял и дружествен дял, това което ние сме изложили подробно като разлика в двата вида. Видно от протокола от 14.07.2021 г. от Общото събрание, доверителите ми са разпределили и са поели дела от капитала на дружеството, като в т. 11 от същия протокол същите са казали, че имуществените отношения следва да бъдат уредени по чл.125, ал. 3 ТЗ, поради което и към настоящия момент твърдим, че няма правен интерес, претендирайки имуществени права или идеални части от дружествените дялове, които колегите са казали, че се трансформират в имуществени права, да бъде уважавана или зачитана тяхната претенция. По отношение искането за допълнителен срок след представяне от моя страна на писмени бележки, заявявам, че няма да се ползвам и няма да представям такива.

Адв. К. /реплика/: Относно тези идеални части считам, че теорията за идеалните части върху дружествени дялове, в случая с малолетен наследник в кръга на претендентите за такива идеални части, е порочна, защото когато има идеални части от някакво право, то тези идеални части се разпростират върху съответната квота върху един и същ обем от правни възможности, докато в нашия случай е видно и ясно, че малолетният не може да получи членствено правоотношение, така че съдържанието на неговата идеална част е различна от съдържанието на правните възможности на другите

сънаследници и това е по-общо концептуално възражение срещу теорията за това, че всички притежават идеална част върху нещо.

Адв. **Р. И.** /дуплика/: Това, което обяснихме и което пак ще повторим, е наличието на отрицание на права, които малолетният може да има и съответно дееспособност да участва в търговска сделка, която по отношение на всичко останало, което чух, е пълна смесица от другата страна. Законът по принцип е определил какво може да има един наследник на дружествени дялове и всякаква интерпретация кой какво съдържа или не, мисля че е интерпретация на закона, но това е правен спор. Никой не може да отнеме правата, които са открити и съществуват след възникване на наследството за малолетния наследник на едноличния собственик на капитала и дружествените дялове на това дружество. Друг е въпросът дееспособността му би ли могла да го направи съдружник, за което ние никога не сме твърдели и казали, че той може да е съдружник. Така че разграничението ние го направихме, смесването е направено от другата страна, така че нека съдът се произнесе.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Обявява устните състезания за приключили.

Съдът обяви дата за постановяване на решението 20.10.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 14.04 часа.

Председател: _____

Секретар: _____